

Ҳамдилӣ аз ҳамзабонӣ беҳтар аст!

БОРШК-Е-НЯ

Нашрияи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Носири Хусрав

Рӯзнома аз соли 1999 нашр мешавад

№05-06 (275), 07 Марти соли 2020

Дар ин шумора:

ОҒОЗИ КИШТИ ПАХТА ДАР НОҲИЯ

Саҳ. 2

ЯҚШАБА ОН РАНЧ, КИ МОДАР КАШИД

Саҳ. 3

НАҚШИ ВАО ДАР ТАШАККУЛИ АҒКОРИ ЧОМЕА ВА ДАВРАИ КОМИЛАН НАВ АЗ ЛИҲЗОСИ СОХТОР ВА УСЛУБИ КОР

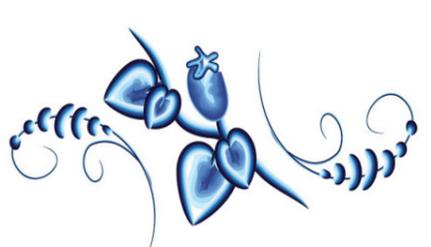
Саҳ. 4

ТУ ЧОВИД ЗИНДАЙ ДАР ҚАЛБИ ПОКАМ

Саҳ. 5

ГУЛЕ АЗ ГУЛИСТОНИ ВАХШОНЗАМИН

Саҳ. 6

МАРДУМИ МО АЗ ҚАДИМУЛАЙЁМ БА ҚАДРУ МАРТАБАИ ВОЛОИ МОДАР АРЧ МЕГУЗОРАД

Табриқоти раиси ноҳияи Носири Хусрав, муҳтарам Нишонзода Даврон Назаралӣ бахшида ба «Рӯзи Модар»

Модарону хоҳарони азизу гиромикадр!

Чашни расмии давлатӣ эълон шудани «Рӯзи Модар» дар кишвари азизамон гувоҳи равшани мақому манзалати баланди Шумо, модарони азизу меҳрубон дар чомаи имрӯзаи мо мебошад.

Ҳамаи Шуморо бо ин иди фарҳунда, ки ба оғози зеботарин фасли сол - баҳор ва арафаи бузургтарин чашни миллиамон - Наврӯзи байналмиллалӣ, оғози кишту кор, зиндашавии табиат баробар омадааст, самимона табрику таҳният менамоём.

Мардуми мо аз қадимулайём ба қадру мартабаи волои модар арч мегузорад ва ба ҷо овардани ҳурмату эҳтироми ӯ то ба имрӯз яке аз суннатҳои миллии мо ба шумор меравад.

Ниёғони мо ба қадру қимат ва эҳтироми модар ҳамчун офарандаи ҳаёт ва парварандаи арзишҳои умумибашарӣ, ба монанди муҳаббат ва дӯстӣ, адолатпешагиву ҳақталошӣ, сулҳу оромӣ дар оилаву чома, тарбиятгари инсонӣ поксирешту наққор, далеру шучоъ ва ватандӯсту ватанпарвар мерасиданд.

Модар нахуст устои башарият аст ва фарзанд каломӣ ибтидорӣ азӯмеомӯзад. Модар - Зан -Зиндагиофар, канзи ишқу муҳаббат, сидқу вафо, ҷароғи мунаввари хонадон мебошад.

Мо аз саҳифаҳои таърихи хеш хуб медонем, ки дар давраҳои гуногун занону модарон дар қатори мардон ба муқобили аҷнабиён муборизаи беамон бурда, дар таъмини озодиву истиқлолият ва оромиву суботи сарзамини аҷдодӣ саҳми арзанда мегузоранд.

Маҳз ба ҳамин хотир барои мо мафҳумҳои Модар ва Ватан ҳаммаъно ва бисёр азизу муқаддас мебошанд. Мақому манзалати волои модар, заҳматҳои беандозаи ӯ ва рафтори неку пурмуҳаббаташ нисбат ба наслҳои башарият боис гардид, ки модарро ҳамчун бузургтарин ва муқаддасарин инсон ҳамеша дӯст доранд ва азиз шуморанд.

Чунонки Абӯрайҳони Берунӣ менависад, дар байни чашну маросимҳои мардуми тоҷик ҳанӯз аз замони қадим анъанаи чашнгирии «Иди модар» роиҷ будааст.

Тибқи гуфтаҳои ӯ ин ид дар сарзамини тоҷикон дар моҳи сеюми зимистон, ки Исфандормаз ном дошт, яъне мутобиқ ба моҳҳои феврал-март ҳамчун иди ифрату зебӣ ва бузургдошти зан - модар васеъ чашн гирифта мешудааст.

Ҳарчанд ки бо мурури замон ин иди бошукӯҳи таърихӣ аҷдоди мо фаромӯш гардида буд, вале ба шарофати истиқлолияти давлатии кишварамон аз нав зинда гардид.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба хотири эҳё намудани анъанаҳои неки гузаштагонамон дар мамлакат доир ба «Рӯзи модар» фармон

таҳия намуда, онро ба феҳристи чашнҳои расмии давлатӣ соҳибистиклоламон ворид намуд.

Ин санаи муборак дар кишвари азизамон

оиладорӣ, баланд бардоштани масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзандон аз ҷумлаи проблемаҳои мебошанд, ки диққати доимии тамоми мақомоти давлатӣ,

бо шукӯҳу самимияти хоса чашн гирифта мешавад. Дар ин рӯзи муборак ҳуҷаста фарзандон, хешону наздикон ва дӯстон бо либосҳои рангину зебо, чеҳраҳои хандону пурмеҳри худ модаронро табрик менамоёнд ва дуои пурбаракати онҳоро мегиранд, зеро муқаддасарин ва вочибтарин дуо барои инсон дуои модар аст.

Дар қалби бузурги модар ҷаҳон ҷой мегирад.

Модар ҳар як нияту иқдом, ҳар як рафтору кирдори фарзандашро эҳсос менамоёнд ва мекӯшад, ки ӯро ба сӯи зиндагии шоиставу пурсаодат роҳнамоӣ созад.

Дар Паёми имсолаи худ, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олӣ қайд намуданд, ки Ҳукумати кишвар ба занону бонувон эҳтироми хоса зоҳир менамоёнд ва дар якҷанд барномаҳои давлатӣ, стратегия ва концепсияҳои дурномаи фаъолияти занон ва нақши онҳоро дар мақоми роҳбарӣ, таҷмиби давлатдорӣ, солимии чома ва пайдориву устувории оила таъкид намудааст.

Инчунин дар давраи соҳибистиклолӣ ташаббусҳои занон доим аз тарафи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дастгирӣ ёфта, бо мақсади амалӣ намудани онҳо тадбирҳои ҷиддӣ андешида мешаванд. Имрӯз бонувон дар соҳаҳои маориф, тандурустӣ ва дигар бахшҳои иҷтимоӣ қисми зиёди кормандонро ташкил намуда, аз шумораи умумии хизматчиёни давлатӣ 24,5 фоизро бонувон ташкил медиҳанд.

Бояд гуфт, ки масъалаҳои маърифати

муассисаҳои таҳсилот ва кулли аъзои чомаъро тақозо мекунад.

Мусаллам аст, ки чомаи солим аз оилаи солим ва насли солим ташаккул меёбад.

Аз шумораи 39426 нафар аҳолии ноҳияи 20016 нафарашонро занону духтарон ташкил медиҳад, ки аз ин ҳисоб теъдоди занони қобили меҳнат 10166 нафар мебошад, айни замон теъдоди занон дар вазифаҳои роҳбарикунанда 83 нафарро ташкил медиҳад.

Ба ҳамаи мову Шумо маълум аст, ки дар таърихи 1 март соли равон дар сартосари кишвари азизамон интиҳоботи вакилон ба Маҷлиси Маҷлиси маҳаллии вакилони халқ гузаронида шуда, ҳиссаи занон дар ҳайати вакилони Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи 13-нафар ва ба вакилии Маҷлиси вакилони ҷамоатҳои деҳот 12 нафар интиҳоб гардиданд.

Аз соли 1997 то соли 2019 231 нафар духтарони ноҳия тибқи квотаи Президентӣ дар мактабҳои олии ба таҳсил фаро гирифта шудаанд.

Мо итминони комил дорем, ки шинохти дирӯз ва имрӯзу фардо, ифтихор аз ваҳдати давлатдорӣ миллий ва ба ҷо овардани шукронаи соҳибистиклоливу соҳибдавлатӣ мардуми моро ба мақсад мерасонад.

Бори дигар ҳамаи Шумо, модарону хоҳарони азизро ба муносибати «Рӯзи модар» самимона табрик гуфта, ба аҳли хонаводаи ҳар кадоматон бахту саодат, ободии рӯзгор ва сиҳати комилро таманно менамоём!

Ҳамеша хушбахт ва саломат бошед модарон ва хоҳарони азиз!

Обу ҳаво	Шанбе 7.03.2020	Якшанбе 8.03.2020	Душанбе 9.03.2020	Сешанбе 10.03.2020	Чоршанбе 11.03.2020	Панҷшанбе 12.03.2020	Ҷумъа 13.03.2020
	+13	+12	+13	+11	+12	+13	+18
	+6	+8	+10	+10	+9	+9	+13

ИНТИХОБОТ БА ХОТИРИ ГУСТАРИШИ ДЕМОКРАТИЯ ВА ТАҶКИМИ СУЛҶИ ЧОВИД

Субҳи 1 марти соли 2020 аз соати 6:00 то 20:00 дар ноҳия дари тамоми участкаҳо ва ҳавзаҳои интихоботӣ бо садо додани Суруди Миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба рӯйи интихобкунандагон боз гардид.

Шаҳрвандони ноҳия бо як рӯҳияи баланди идона, бо шукргузорӣ аз фазаи тинчу осуда ба хотири рушду нумӯи кишвар ва зиндагии шоистаи ҳар як фарди кишвар ба участкаҳо ва ҳавзаҳои интихоботӣ омада, бо дарки баланди масъулият ба номзадони арзандаи худ раъй доданд.

Қайд кардан бамаврид аст, ки мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии ноҳия барои дар доираи таълиботи қонун ба комиссияҳои интихоботӣ дар ноҳия шароити мусоиди корӣ фароҳам овард, ки шаҳрвандони ноҳия тавонистанд дар ин маъракаи сиёсӣ бо масъулияти баланд иштирок намоянд.

Дар давраи тайёрӣ ва баргузори интихоботи даъвати нави вакилон бо қарори Маҷлиси вакилони халқи ноҳия Комиссияи интихоботӣ дар ҳайати 9-нафар таъсис дода шуд.

Дар ноҳия барои интихоби вакилони ноҳиявӣ 28 ҳавза ва 28 участкаи интихоботӣ таъсис дода шуд.

Ба таври шаффоф, демократӣ ва

озод баргузор гардидани интихобот дар ноҳия аз он шаҳодат медиҳад, ки Комиссияи Марказии интихобот ва раъйпурсӣ дар ноҳия тавонист иштироки шаҳрвандонро дар интихоботи вакилони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва маҷлисҳои маҳаллии вакилони халқ дар ноҳия ба таври шоиста ба роҳ монанд, ки он воқеан метавонад дар таҷкими сулҳу оромӣ, ваҳдати миллӣ, ҳамдигарфаҳмӣ мусоидат намуда, дар дили онҳо умед ба ояндаи аз ин дураҳшонтар бедор менамояд.

Дар маъракаи интихоботӣ барои 28 мандати вакилии Маҷлиси маҳаллии вакилони халқи ноҳия 28 нафар номзадҳо рақобат намуда, мутобиқи таҳлили ба ҳисоб гирифтани протоколҳои ҳавзаҳои интихоботӣ оид ба интихоботи вакилони халқи ноҳияи Носири Хусрав ҳамаи 28 нафар овозҳои бештари интихобкунандагонро соҳиб гардиданд.

«БЕШКЕНТ»

ОЗМУНИ «КАДБОНУИ БЕҲТАРИН» БО МАҚСАДИ ДАРЁФТИ ТАОМҶОИ МИЛЛӢ ВА ЗАМОНАВӢ

Бо ибтиқори бахши кор бо занон ва оилаи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия бахшида ба «Иди Модар», чашни «Наврӯзи оламафрӯз» ва солҳои 2019-2021 эълон гардидани «Солҳои рушди деҳот, сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ» дар байни бонувони ҳунарманди ҷамоатҳои деҳот ва муассисаҳои таълимии ноҳия озмуни «Кадбонуи беҳтарин» баргузор гардид.

Ҳадаф аз баргузори озмун густириши ҳунарҳои мардумӣ, эҳёи ҳунарҳои мардумӣ, дарёфти кадбонуи беҳтарин аз донандагон ва пазандагони таомҳои қадима ва замонавӣ ва ба ин васила тарғибу ташвиқи расму оинҳои миллӣ буда, чиҳати боз ҳам хубтар ба роҳ мондани ҳунарҳои кадбонугии бонувон ва ҷавондӯхтарон, эҳёи таомҳои миллӣ, ҷалби бонувони хонашин ба корҳои ҷамъиятӣ мебошад.

Шартҳои озмун аз намоиши оро-стани дастархони наврӯзӣ, намоиши ҳунарҳои кадбонугӣ, намоиши таомҳои миллӣ қадима ва замонавӣ, намоиши маҳсулотҳои нонӣ аз қабилӣ; кулча, чаппотӣ, фатир, гирдача, шириниҳои кулчақанд ва ғайра, намоиши тайёр намудани хӯришҳои наврӯзӣ, намоиши як

намуди таоми миллӣ ва муаррифии он бо либоси миллӣ иборат буд.

Ҳайати ҳакамон, ки аз 5-нафар иборат буд, ба ҳунари кадбонугии бонувони ноҳия баҳои хуб дода, ба бонувони шуъбаи маорифи ноҳия ҷойи аввал, ба бонувони ҳунарманди Ҷамоати деҳоти «Наврӯз» ҷойи дуввум, ба кадбонухои Ҷамоати деҳоти «Фирӯза» ҷойи сеюм ва бонувони Ҷамоати деҳоти «Истиқлол» ҷойи чорумро сазовор донистанд.

Дар фарҷом аз ҷониби Машҳура Азимзода, муовини раиси ноҳия ба ғолибони озмуни «Кадбонуи беҳтарин» тӯхфаҳои омоданамудаи бахши кор бо занон ва оилаи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия тақдим гардид.

«БЕШКЕНТ»

«МО, МОДАРОН БА АЁДАТИ ФАРЗАНДОН - САРБОЗОНИ ВАТАН МЕРАВЕМ»

Дар охири моҳи феврари соли 2020 бо ибтиқори Инобат Набизода, мудир бахши кор бо занон ва оилаи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия гурӯҳи кори занони фаъоли ноҳия дар ҳайати Азимзода Машҳура, муовини раиси ноҳия, Ализода Сурайё раиси КИХҶ ДТ дар ноҳия, Шарифгул Ашурова, мудир бахши бойгонии байниидоравии мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия ба дидбонгоҳи сарҳадии «Сангоба» воқеъ дар ноҳияи Носири Хусрав ба аёдати сарбозон- сарҳадбонони шӯҷои далери нотарс рафтанд.

Воҳурии мазкур дар доираи силсила-чорабиниҳои бахшида ба рӯзи «Артиши Миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ва «Иди Модар» таҳти унвони «Мо, модарон ба аёдати фарзандон-сарбозони Ватан меравем» баргузор гардид, ки зимни он як миқдор маводҳои хӯрока ба сарбозон ҳамчун армуғон тақдим гардид.

Гурӯҳи кори занони фаъоли ноҳия, бо ҷойи хоб, ошхона, ҷойи китобхонии сарбозон шинос шуданд.

Нахуст дар ин чорабинӣ Машҳура Азимзода муовини раиси ноҳия ба суҳан баромада, сарбозонро ба муносибати рӯзи «Артиши Миллӣ» ва омад-омади баҳори оламафрӯз табрику таҳният гуфта, ба эшон дар хизмати Ватану муҳофизати нангу номуси ҳамватанон бурдбориву муваффақиятҳои беназир таманно намуд.

Муовини раиси ноҳия хизмати ҷавонмардонаи сарбозонро дар ҳифзи ин сарҳад мусбӣ арзёбӣ намуда, ба дарки масъулияти баланди ин ҷавонон, ба

садоқату муҳаббати беандозаи ватандорони онҳо аҳсан хонд ва қайд намуд, ки «ба шарофати Шумо, сарҳадбонони диловар нотарс дар кишвари азизи мо фазои сулҳу субот ва осоиштагиву оромӣ ҳукмрон буда, падарону модарон ва хоҳарону бародарони мову шумо бо дили пур қору зиндагӣ карда истодаанд».

«Хизматҳои шоёни шумо, сарҳадбон аз қабилӣ дар ҳифзи Ватан ва дар ҳифзи амнияти он ҳамеша дар ҳолати омодабош қарор гирифтандон мӯҷиби он гардидааст, ки душманони миллату Ватан бо аъмоли разилони ба амнияти кишвар ва саодати мардуми он халал ворид карда наметавонанд», гуфт ҳини баромадаш Машҳура Азимзода.

Дар фарҷом гурӯҳи кори бо сарҳадбонони дидбонгоҳи сарҳадии «Сангоба» якҷоя аксҳои хотиравӣ гирифтанд.

«БЕШКЕНТ»

ОҶОЗИ КИШТИ ПАХТА ДАР НОҶИЯ

Дар таърихи 03.03.2020 дар ноҳия деҳқонони ноҳия ба кишти баҳорӣ пахта шуруъ намуданд. Нахуст бо иштироки Нишонзода Даврон Назаралӣ и.в раиси ноҳия ва Неъматулло Холбойзода муовини раиси ноҳия дар 2 гектар майдон кишти пунбадона оғоз гардид. Тибқи дурнамо бояд дар майдони 3120 гектар зироати пахта шинонда шавад.

Дар ин хусус Толиббек Гулшероф, мутахассиси шуъбаи кишоварзии ноҳия ба рӯзнома хабар дод.

Ба иттилои Толиббек Гулшероф тибқи дурнамои кишти баҳорӣ бояд дар майдони 993 гектар дар Ҷамоати деҳоти «Фирӯза», дар майдони 864 гектар дар Ҷамоати деҳоти «Истиқлол» ва дар майдони 1263 гектар дар Ҷамоати деҳоти «Наврӯз» пунбадона бояд кориди шавад.

Айни замон дар Ҷамоати деҳоти «Фирӯза» дар майдони 977 гектар, 98,8%, дар Ҷамоати деҳоти «Наврӯз» дар майдони

1235 гектар, 98% ва дар Ҷамоати деҳоти «Истиқлол» дар майдони 849 гектар, 98,2% ин навъи зироат кишт шудааст, хабар дод Толиббек Гулшероф, мутахассиси шуъбаи кишоварзии ноҳия.

Толиббек Гулшероф ҳамчунин хабар дод, ки имсол деҳқонони пахтакори ноҳия аз чигити тухмии ҳушҷифати серҳосили намуди «Флеш» истифода бурданд ва умеддоранд, ки аз он ҳосили хуби «тиллои сафед» ба даст меоранд.

«БЕШКЕНТ»

ФАТХУ КУШОИШ ОРАД ДАСТИ ДУОИ МОДАР

Мардони бузург аз домони поки модар дида ба олами Ҳастӣ боз намудаанд. Аҳли башар ин олиҳаи муқаддасро ҳамеша дӯст мебошанд ва иззату эҳтиромашро ба ҷо меоварданд ва ин аст, ки то ба имрӯз низ ба ҷо овардани ҳурмату эҳтироми зан-модар яке аз суннатҳои олии миллии мо ба шумор меравад.

Ниёғони бузурги мо ба кадрӣ қиммат ва эҳтироми модар ҳамчун офарандаи ҳаёт ва парварандаи арзишҳои умумибашарӣ ба монанди дӯстӣ, бародариву баробарӣ, сулҳофариву инсонгарой мерасиданд ва дар наздаш сари таъзим фуруд меоварданд.

Мо аз саҳифаҳои таърихи миллатамон хуб медонем, ки дар давраҳои гуногун занону модарон дар қатори мардонӣ майдон ба муқобили аҷнабиён муборизаи беамон бурда, дар таъмини озодиву истиқлолият, сулҳу оромӣ, дӯстиву бародарӣ, баробариву адолатхоӣ дар ватани аҷдодӣ нақши басо бориз доранд.

Зан-Модар дар дини мубини ислом низ мақому манзалати хосса дорад. Дар чандин сураҳои Қуръони маҷид ҳуқуқ ва ҷойгоҳи зан возеҳу равшан ифода ёфтааст.

Дар мамолики Шарқи мусулмонӣ бо шири модар савганд ёд мекунанд.

Дар ҳадисҳои набавӣ ва қавли саҳобаҳо низ қадри модар борҳо таъкид гардидааст.

Ҳазрати Муҳаммад (с) дар маври-

ди мақому манзалати модар дар яке аз ҳадисҳои шарифи хеш чунин фармудааст: “Фазилати савоби некӣ ва эҳсонӣ хизмат дар ҳаққи падару модар бештар аз намоз, ҳаҷ, закот, умра ва ҷиҳод дар роҳи Худои таолло аст”.

Пас аз ин бармеояд, дар гузаштаҳои дури дур мардуми мо ба хотири ин олиҳаи ҳастӣ ва зебӣ, барои поси заҳматҳои кашаидаи ӯ ва шабзандадорихояш як рӯзро ҳамчун “Рӯзи Модар” ҷашн мегирифтанд.

Тибқи гуфтаҳои Абӯрайҳони Берунӣ дар сарзамини тоҷикон дар моҳи савуми зимистон, ки Исфандоромӯз ном дошт, яъне, мутобиқ ба моҳҳои феврал-март ҳамчун иди иффату зебӣ ва бузурғдошти зан-модар ҷашн гирифта мешудааст.

Модар ин сарчашмаи зиндагӣ қалбҳои моро бо нури муҳаббати бепоён-наш мунаввар месозад. Ин нур василае мегардад, то мо дар зиндагӣ ба хатой роҳ надихем. Зеро модарон фарзандони хешро ҳаргиз ба роҳи нодуруст намебаранд, балки чашми онҳоро ба сӯйи олами наву пурҳақиқат боз менамоёнд.

Мо, мардон бо ин ҳама тавону қудратмандӣ дар назди ин олиҳаи меҳру муҳаббат ва садоқату иффату покӣ, яъне, зан-модар очиз ҳастем ва дар назди ӯ сари таъзим фуруд меорем.

Модарон, бонувон ва хоҳарони азизу гиромиро бо ин иди хуҷаставу муборак табрику таҳният меғоям ва таманнои онро дорам, ки эшон ҳамеша сарбаланду муваффақ ва боиффату зебо бошанд.

Сад ҷону дил фидои як муддаои модар,

Фатҳу кушоиш орад дастӣ дуои модар.

Аз сатвату зи шӯҳрат гар бар фалак занам сар,

Таъзим мекунам боз дар пеши пои модар.

Нурмуҳаммад ЮСУПЗОДА, мудирӣ баҳши дин, танзими аъна ва ҷашну маросими мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия

ЯКШАБА ОН РАНЧ, КИ МОДАР КАШИД

Бархе аз инсонҳо суол мекунанд: “Чаро 8-уми март ҳар сол ҳамчун “Рӯзи Модар” ҷашн гирифта мешавад”?

Чунки дар ин рӯзи саиду муборак мо арҷгузори хосаи хешро ба модар, ба сарчашмаи ҳастӣ, ба муқаддасарин инсонии рӯйи олам собит намоем.

Ин ҳама бузурғиву ному шӯҳрату шоне, ки мо мардонро насиб мегардад, маҳз, бо шарофати беҳтарин, азизтарин дуоҳои модар ва шабзандадорихоӣ ӯст.

Модар олиҳаи некӣ, машъалафрӯзи зиндагӣ, мураббии ғамхору меҳрубон, ҳидоятгари роҳи ҳақиқат, сабақомӯзи ҳар рӯзгор, чароғи хонадон, тарбиятгари насли наврас мебошад.

Зеро модар ғайр аз ин ки ба фарзанди худ ҳаёт мебахшад, инчунин хислатҳои некӯтарини инсониро дар сиришти ӯ бо шири поки худ ҷой медиҳад.

Воқеан, тарбияи насли солим ва инсонии комил ҳеҷ гоҳ бемехру муҳаббат ва садоқату саховати беинтиҳои модар наметавонад боровар шавад.

Модари тоҷик дар тӯли садсолаҳои зиёд фарзандони бонангу номусро ба дунё овардаву тарбия намуда ва ҳамчун беҳтарин ҳада ба ҷаҳониён тақдим намудааст.

Имрӯз башар аз осори мондагори фарзонафарзандони тоҷик ба мисли Рӯдакӣ, Сино, Фирдавсӣ, Ҷомӣ, Дониш, Айни, Турсунзода, Лоик ва дигар адибону олимони сабақ мегиранд, таҷриба меандӯзанд, онро барои тарбияи насли хеш истифода мекунанд.

Аз сиёсатмадорони бузурги тоҷик имрӯз ҷаҳониён таҷрибаи сулҳофарӣ меомӯзанд.

Пас гуфтан бамаврид аст, ки модари тоҷик фарзандонро ба олам овардааст, ки онҳо бо нури хираду ақлу заковати худдодашон роҳи зиндагии аҳли башарро мунаввар кардаанд.

Модари тоҷик дар ҳамеша дар рушди маданият, фарҳанг, санъати воло бунёди ҳаёти пур аз саодати миллати тоҷик саҳми муассир гузоштааст ва дар таърихи даврони соҳибистиқлолии кишвар низ саҳми назаррас дорад.

Алӣон дар ватани соҳибистиқлоламон ягон самти фаъолиятро бидуни иштироки зан-модар тасаввур намудан ғайриимкон аст.

Мо, насли соҳибистиқлолӣ ба занону модарони кишварамон ифтихори бузург дорем. Зеро ин гурдофаридҳои замони паҳлу ба паҳлу, саф ба саф бо мардон

дар ободони ватанамон истодаву аз сидқи дил заҳмат мекашанд, то ватанро ба макони гулгулшукуфону беназир мубаддал созанд.

Мо, насли соҳибистиқлолӣ аз модарон ифтихор дорем, чунки эшон бо маърифати баланд, иффату покизагии хеш фарзандонро тарбия менамоёнд, ки бо дониши мукаммалу ахлоқи ҳақиқӣ хеш намунаи ибрат барои аҳли башар ҳастанд.

Ҳар як ҷавони соҳибиродаву соҳибмаърифат бояд дарк намояд, ки дар сурате ба пирӯзиву комёбӣ ноил мегардад, ки агар ба қадри заҳматҳои кашаидаи модар бирасад, ба қадри шири сафеди модар ва меҳрубониву дилсӯзии модар расад ва дуои некашро бигирад, зеро:

Якшаба он ранч, ки Модар кашид, Бо ду ҷаҳонаш натавон баркашид.

Ба кулли модарон дар ин рӯзи пур-файз нишоту шодмонӣ, ободии хонадон, осмони софу бегубор, умри дароз ва саломатиро хоҳон астам.

Бигзор модарон ҷовидона бошанд ва мо аз дуоҳои пурмеҳрашон баракатату файз ва музаффарияту муваффақиятро дарёб намоем.

Озодбек ГУЛШЕРОВ, мудирӣ баҳши иқтисоди мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия

ЗАНОНРО ГАР ЗИ ДОНИШ ЗЕВАРЕ ҲАСТ

Инак 20 сол сипарӣ мегардад, ки мардуми тоҷик санаи 8-уми мартро ҳамчун “Рӯзи Модар” дар сартосари кишварамон таҷлил менамоёнд. Ва фараҳманд аз он ҳастем, ки мардуми шарафманди тоҷик ин тантанани баҳориро дар остонаи 29-умин солгарди Истиқлолияти Ҷумҳурии Тоҷикистон сарҷамъона дар фазои сулҳу оромӣ ва нишоту шодмонӣ пешвоз мегирем.

Заҳмату машаққати модарони тоҷик дар тарбияи фарзандон хеле бузург буда, натиҷаи босамари он дар ба камол расондани фарзандони бомаърифату боахлоқ мебошад, ки ҷӣ дар гузашта ва ҷӣ дар замони муосир аҳли башарро тасхир намудаанд.

Бузурғдошти модар ва қадрдони ранҷу заҳматҳои кашаидаи модар қарзи ҳар як инсонии бонангу номус мебошад.

Модарони зебои тоҷикии мо дар иҷро намудани рисолати азалии хеш, яъне, тарбия намудани фарзандони ҳалолқору покизасиришт ва меҳанпарасту мардум-дӯстдор пешсаф буда, мо бо онҳо ифтихор менамоем.

Модар ин чароғи ҳамешафурӯзон баробари падарон дар устувору пойдор мондани хонадон ва тарбияи фарзандони нақунум масъулияти бузург бар дӯш дорад.

Имрӯз модарону хоҳарон ва бонувони соҳибэҳтироми мо дар соҳаҳои гуногуни ҳаёти ҷомеа ба хотири таҷкими иқтидор ва мақоми шоистаи Тоҷикистони маҳбубамон заҳмат мекашанд.

Боиси фараҳмандист, ки занону духтарони кишвари соҳибистиқлоламон соҳибмаърифату соҳибҳуқуқ мебошанд ва метавонанд фарзандонро ба дунё оранд, ба камол расонанд, ки созандагони ҷомеаи нав бошанд.

Ин ҳама заҳмату талошҳои хаста-нопазири модарон моро водор месозанд, ки ба қадри ин бузурғтарин ва маҳбубтарин инсон бирасем.

Давлату Ҳукумат ба занону модарон шароити мусоид барои таҳсил дар макотиби олий фароҳам овард. Дар оилае, ки зан бомаърифат бошад, он оила солим ташаққул меё-

бад.

Пас агар оила солим бошад, он гоҳ ҷомеа солим мегардад.

Занони таҳсилдида, модарони бомаърифат фарзандони соҳибхираду боадаб ва мумтозу пешсаф ба камол мерасонанд.

Занонро гар зи дониш зеваре ҳаст, Умеди рӯзгоре беҳтаре ҳаст. Агар ҷӣ аз занон пайғомбаре нест, Вале пайғомбаронро модаре ҳаст.

Аз фурсат истифода бурда, кулли модарони хушбахти тоҷикро бо ин иди муборак муқаддас табрику таҳният гуфта, ба онҳо саломатию комил, чеҳраи шукуфон, лабони пуртабассум, рӯзгори обод ва дар тарбияи фарзандони солим муваффақиятҳо хоҳон ҳастам.

Сафарзода САФРАЛИ, директори Осорхонаи баҳши фарҳанги ноҳия

НАҚШИ ВАО ДАР ТАШАККУЛИ АҲКОРИ ҚОМЕА ВА ДАВРАИ КОМИЛАН НАВ АЗ ЛИҲОЗИ СОҲТОР ВА УСЛУБИ КОР

Имрӯз матбуот ҳамқадами ҳаёт ва чузъи хеле муҳиму ҷудонопазири қомеаи озоду демократии мо буда, бо таъмини фазои иттилоотӣ ба шаҳрвандон дар интиҳоби дурусти мавқеъ ва дарёфти ҳақиқат имкониятҳои васеъ муҳайё месозад.

Ҳоло беш аз пеш маълум мегардад, ки нақши воситаҳои ахбори омма дар ҳаёти қомеаи муосир чӣ гуна бузург аст. Дар ҳақиқат матбуот ва воситаҳои ахбори омма ба ташаккули афкори қомеа таъсири муқтадир ва муассир мерасонанд. Онҳо хусусан дар замони таҳаввулот ва тағйирёбии самтҳои рушди қомеа, баландшавии идеологияҳо ва ташаккули диди нави иҷтимоӣ аҳамияти хоса пайдо мекунанд. Ҳамагуна қомеаи демократӣ, алаҳусус қомеаи кишварҳои, ки нав ба ин чода қадам гузоштаанд, ба воситаҳои ахбори омма ва фаъолияти пурсамари онҳо ниёз-

пеш мебароянд, унсурҳои мебинем, ки сазовори пайравӣ кардану омӯختан ҳастанд. Муҳим нест, ки рӯзноманигорон дар қадом самт-матбуоти давлатӣ ё матбуоти мустақил фаъолият доранд. Ҳадафи асосии матбуоти ҳукуматӣ ва мустақил ҳамчун ду шохаи бо ҳам пайвастаи матбуоти Тоҷикистон иҷрои рисолати касбӣ, яъне хизмати содиқона ва софдилона ба манфиати халқу Ватан мебошад.

Мавриди зикр аст, ки дар солҳои соҳибистиқлолии кишварамон шумораи расонаҳои хабарии мустақил хеле афзудааст ва аз лиҳози миқдор ҳоло онҳо нисбат

муштарӣни блог дар баробари мутолиаи хабарҳои метавонанд бо худ муаллиф ҳамсухбат шуда, ба саволҳои сари вақт посух гиранд. Нафаронеро, ки дар блог мавод интишор мекунанд, блогер ё блогнавис мегӯянд.

Рӯзноманигор метавонад дар доираи жанри муайян эҷод кунад. Инчунин, ӯ дар раванди фаъолияти худ дар мазӯҳои мушаххас кор мекунад, чун сиёсат, иқтисод, тичорат, варзиш, мӯд, илм, технология ва ғайра. Вале доираи блогнавис фарохтар аст. Ӯ ба жанр кор надорад, танҳо муҳим мавзӯро пайгирӣ кунаду онро ба хонандаш шарҳ дода тавонад. Дар муаррифии мавзӯҳои гуногун дар бораи хӯрок, саёҳат ё филмҳои нав ширкат мекунанд ва метавонанд дар бораи нафт, қарз, истеҳсолот ё хизматрасонии мошини боркаш нависад. Яъне, ӯ аз қолаби будан комилан озод аст.

лумот пешниҳод мекунанд. Масалан, сарояндае, ки ситора шуданист, саҳифаи иҷтимоӣ мекушояд ва дар он роҷеъ ба худ ва қору фаъолиятҳои маълумот медиҳад. Ин маълумотҳои блогнависон дарёфт намуда, дар атрофи шахсият ва фаъолиятҳои ҳамроҳи ӯ мусоҳиба мекунанд. Яъне, блогнавис ҳам аз шабакаи иҷтимоӣ маншаъ мегирад. Блогнавис танҳо дар интиқоли иттилоот байни хонандаву расона миёнарав аст.

Дар даврони ҷаҳонишавии иттилоот қариб ҳама метавонанд дар шабақаҳои иҷтимоӣ ва блог-саҳифаҳо рӯзноманигор бошад. Ҳамин тавр, аксари матбуоти озод блогҳои шахсӣ шудаанд ва ҳамзамон, аксари рӯзноманигорони маъруф блогнависанд.

Бояд гуфт, ки ҳадафу мақсади ҳар як блогнавис мухталиф аст. Масалан,

манд мебошанд.

Бояд гуфт, ки матбуот дар ҷумҳурии мо дар ин даврони таърихӣ, аз ҷумла дар замони Шӯравӣ ба таври назаррас рушд кардааст. Воситаҳои ахбори омма маҳусан дар самти инъикоси масъалаҳои вобаста ба бунёди иншооту сохтмонҳои азим, ташкили ҳаёти нав, масоили адабиву фарҳагӣ, мубориза бо ҷинояту ҷинояткорӣ, пешгирии ва бартарафсозии ҳодисаҳои нохуши сӯхтору дигар ҳолатҳои фавқуллода нақши созанда ва пешоҳанг доштаанд ва доранд.

Давраи комилан нав аз лиҳози сохтор ва услуби кор ба таври ҷиддӣ фарқкунандаи фаъолияти воситаҳои ахбори оммаи кишвари мо маҳз дар замони истиқлоли давлатии Тоҷикистон оғоз гардид ва матбуот вобаста ба воқеияти замон тақомулу ташаккул ёфт.

Тибқи арзёбии қоршиносони байналмилалӣ матбуоти кишвари мо имрӯз дар қиёс бо бисёр кишварҳо аз дидгоҳи озодии баён пешрафта мебошад. Ба таъбири дигар, матбуот ба мақсаду мароми халқ ва арзишу манфиатҳои милли наздиктар шуд.

Имрӯз дар фаъолияти матбуоти мустақили Тоҷикистон, яъне дар фаъолияти онҳое, ки худашон рӯзномаву маҷалла, агентии иттилоотӣ, шабакаи телевизион ва радио таъсис дода, қори онро мустақилона

ба расонаҳои хабарии ҳукуматӣ ба маротиб зиёданд. Ин, албатта, хуб аст, зеро фаъолияти озоди воситаҳои ахбори омма яке аз нишонаҳои асосии рушди қомеаи демократӣ ва шаҳрвандӣ мебошад. Ҳар яке аз ин расонаҳо ба таври худ фазои иттилоотии мамлакатро пур карда, дар инъикоси равандҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ ва иҷтимоӣ қомеа ҳиссаи хешро мегузоранд. Бо забони соддаву оммафаҳм ва салису раван расонидани иттилоот ва матолиби таҳлилий яке аз вазифаҳои асосии матбуот ва умуман аҳли қалам мебошад.

Мусаллам аст, ки журналистика фаъолияти пурмашаққат аст. Дар ин масир журналист бояд дар таҳқиқи амиқу дақиқи масъалаҳои мураб диду интиҳоби дуруст дошта бошад. Хосса, дар ҳоле, ки рӯз ба рӯз равияҳои гуногун дар доираи соҳаи журналистика ба вуҷуд омада истодаанд, ки ҳар яке бо тарзу усули нав фаъолият мекунанд. Яке аз ин равияҳо фаъолияти блогнависист.

Истилоҳи «блог» аз калимаи англисии «web log» гирифта шуда, маъноаш «рӯзномаи зинда» мебошад. Дар блог маводҳои хабарии кӯтоҳ, аксу наворҳо, тасвир ва овоз ҷой дода мешавад. Блог аз рӯзнома бо кӯтоҳу фишурда будани хабарҳои фарқ мекунанд. Ҳамзамон,

Журналистикаи аънави чопӣ дар интернет ва шабақаҳои иҷтимоӣ имрӯзҳо мавриди ҳамлаҳои сангини хонандагон қарор мегирад. Қолабҳои жанрии гуногун имрӯз дар шабақаҳои иҷтимоӣ сайру гашт доранд, ки шояд даҳсолаи наздик соҳибистиқлол ҳам шаванд. Ба андешаи муҳақиқи соҳа Бахтиёр Қутбиддинов «имрӯз шумораи жанргунаҳо ҳатто аз 100 гузаштаанд, ки манбаи пайдоиш ва маркази ташаккули онҳо шабақаҳои иҷтимоӣянд». Масалан, шахсе бо интишори як гузориш дар шабақаҳои иҷтимоӣ «Фейсбук» ё «Твиттер» (на хабари рӯзнома ё радиою телевизион) дар бораи тўфон ё қадом як ҳамоиш дар қадом қунҷи дунё ба таври фаврӣ хабар дод. Хабарнигорон бо ворид шудан ба саҳифаи ӯ метавонанд манбаъро ба даст оварда, хабари мукамал тартиб диҳанду пешкаши муштарӣ намоянд. Дар ин қор аксаран аз саҳифаҳои блогнависон истифода бурда мешавад (аксари нашрияҳои чопӣ бо тақя ба манобеи интернетӣ ба таъб мерасанд, чун нашрияи «Дунё»). Яъне воситаҳои ахбори омма низ аксар вақт аз хизмати блогнависон ба таври фаровон истифода мебаранд.

Дар шароити имрӯз аксари одамон дар бораи худ дар саҳифаи иҷтимоӣ маъ-

агар яке аз онҳо қори расонидани хабару маълумот саҳм гирад, дигаре қори фароғатбахш ба хонанда ва сеюми қори интишори матолиби эҷодқардаи худ мекушояд. Блогнависон мекушанд, ки бештар ба инъикоси мушкилоту камбудҳои минтақа ва ҷаҳон даст зананд, зеро завқи обуначиёни имрӯз ҳаминро тақозо мекунанд. Яъне талабот ба матолиби интиқодӣ бештар аст. Албатта, ҳар як эҷодкор сабуку услуби худро дорад, вале он бояд ба манфиати қомеа ва рушду инкишофи давлат, ваҳдату ягонагӣ ҳидояткунанда, инчунин ба доираи васеи хонандагон фаҳмо бошад.

Маҷмӯан, бояд зикр кард, ки дар кишвари мо имрӯз аксари рӯзноманигорони озод ё қормандони нашрияҳои хусусӣ соҳиби блоганд. Ҳамин аст, ки ин равия имрӯз яке аз маъруфтарин жанрҳои қомеаи журналистикаи шаҳрвандӣ аст.

Аҳли қалам ва рӯзноманигорон худашон бояд дар масъалаи риояи қонун дар бораи забон, тозагии он ва рушди забони ширин ва шоиронаву шеваи тоҷикӣ намунаи ибрати дигарон бошанд. Зеро ин яке аз рисолатҳои касбӣ ва қарзи шаҳрвандии рӯзноманигорон маҳсуб мешавад.

ТУ ЧОВИД ЗИНДАЙ ДАР ҚАЛБИ ПОКАМ

Модар! Эй беҳтарин, бузургтарин ва муқаддастарин инсон, эй нодиртарин ганҷ ва бебаҳотарин сарвати дунё. Модар эй гавҳари ноёб, эй нодиртарин ганҷи олам туро дӯст медорам, чунон пазмонат шудаам, ки ба ҳангоми ёд кардан қалбам пора - пора мегардад.

Бе ту будан бароям мушкил аст. Чунки ту модар ҳавое будӣ, ки ман аз он нафас мекашидам. Бе ту баҳори зиндагӣ ҳамсони фасли шито аст. Офтобе будӣ ай модар, ки бо гармии муҳаббатомезат вучуди маро гарм мекардӣ. Меҳри бепоенат маро ба дунё дилгарм мекард. Бе ту дунё дар назарам мотамсароеро мемонад, ки ба чуз нолаву оху дод чизи дигаре аз он бурун намеояд. Ҳама мегӯянд дунё зебост, зиндагӣ гуворост.

Аммо бе ту ҷаҳон дар назарам берӯх, бетароват, ғамзада ва ғамфзост. Баҳори зиндагӣ бе ту хазонеро мемонад, модар, ки андӯху ғамро афзунтар месозад, на кам. Дил пур аз ғам, чашм пурнам, гӯй ба ин ҳама андӯху ғам ҳар рӯз дарду ранҷи дигар мешавад зам. Аммо чора нест, -«шод бояд зистан, ношод бояд зистан».

Дар чеҳраи ҳамеша шукуфонат менигаристаму ҳавас мебурдам, зеро намехостӣ дӯсту душман аз ғаму андӯхат дарак ёбанд. Мехостӣ ҳама пиндоранд, ки дар зиндагӣ мушкиле надорӣ. Қудрате доштӣ, ки он ҳама ғаму ранҷу дарду андӯхро ба танҳой паси сар намой.

Чашми маро ба олам кушодӣ то атрофу акнофро бо чашми дил наззора кунам ва дунёро, ки воқеан ҳам барои бузургон офарида шудааст, дарк намоям.

Инсоне будӣ соҳибмаърифату соҳибназар, хоксору боандеша, мардумпарвару ботамкин. Ва пайваста маро таъкид мекардӣ, ботамкин, сабур, ботаҳаммул ва боандеша бошам ва касеро аз дасту забони худ наёзорам. Шиорат низ дар зиндагӣ ин буд:

**Ба ҳар боде маваз аз ҷой чун бед,
Батамкин бош ҳамчун моҳу хуршед.**

Чашмони бодомият, қади баландат, мӯйҳои печонат ва лабхандҳои нозанинтро ҳаргиз фаромӯш намекунам, модар. Насихатҳои чун ҳалқа дар гӯшдорам. Бо он роҳе, ки мерафтӣ, равон ҳастам. Бо дӯстонат ҳаргиз хиёнат намекунам, риштаи дӯстӣ бо дӯстонат ногусастанист.

Канорат биҳишт буд, модар. Биҳиште, ки дар он баҳорон ҳукмирон

буду аз хазон асаре набуд. Биҳиште, ки нӯш дошту неш не. Биҳиште, ки фароз дошту фуруд не. Биҳиште, ки дар он воқеан хушбахт будам. Ва он лаҳзаҳои

ва якбора шӯълаи умедро дар дилам хомӯш намуд.

Меҳоҳам бо тамоми қувватам фарёд занам, то овози маро шунида, ба

Вале ҳайфо, ки модарчон бимиррад.

Накардам ҳеч бовар модари

хуш як-як аз пеши чашмам мегузаранд ва гумон мебарам он ҳамааш як рӯё буду бас.

Рафтӣ ба дуриҳои дур. Вақти рафтани ханда кардӣ. Он ҳама ғаму андӯх ва ранҷу аламро бар дӯши фарзандон бор кардиву рафтӣ. Дилам месӯзад, ҷавон рафтӣ, 46 сола будӣ оламро падруд гуфтӣ.

Тифл будам, гумон мекардам, ки модарон намиранда ҳастанд.

Аммо иштибоҳ кардам, иштибоҳи бузург. Чун модар, ин давлати бузургро аз даст медиҳӣ, бадбахт мегардӣ. Зеро дар хона ҷойи ту холист. Муҳаббати ту, навозишҳои пурмеҳри ту, насихатҳои пурҳикмати туро ёд мекунам, зеро он ҳама бузургият чашми басирати маро ба дунёи ҳақиқат боз намуд.

Ту сарчашмаи ҳамаи умеду орзуҳоям будӣ, модар. Ту сарчашмаи ҳамаи нишоту шодмонихоям будӣ, модар. Ту сарманшаи саодатам будӣ, модар, вале ҳайфо, ки яъсу ноумедӣ ҷойи умед, нолаҳои ҷонсӯз ва дарду алам ҷои нишоту саодатро гирифт

имдодам расӣ.

Аммо медонам, овозамро намешунавӣ. Ҳар субҳи содиқ ва шому бегоҳ аз Худои мутаол ҷаннати ҷовидонаро бароят дар талабон ҳастам.

Бо он ҳама ранҷу машаққат, ки кашидӣ, натавонистам то ҳатто бо муҳаббати беандоза ба ту доштанам онро ба ту арз кунам. Зеро фикр мекардам ту ҳам мисли дунё ҷовидона ҳастӣ, модар.

Субҳи содиқ чун аз хоб бедор мешавам, нахуст бароят ҷаннати ҷовид металабам.

Дуо мекунам равзаи ризвон маконат бошад, рӯҳат шод бошад хонаи охиратат обод, модари азизам, қуввати рӯҳу равонам, ороми ҷонам!

**Чу ту модар касе ғамхори ман нест,
Набитвонад кассе ҷоят бигирад.
Агарҷи марги касс беихтиёр аст,**

**Ҷон,
Ки рӯзе бистари ту хок гардад.
Сарам ин қадр пур аз дарду савдо,
Дили шодам чунин ғамнок гардад.**

**Най модар ту бигзашта зи дунё,
Ту ҷовид зиндаи дар қалби пок.**

**Агарҷи дар раҳи имрӯзу фардо,
Ба роҳат модари ҷон синачокам.**

**Туй дар ҷисми ман пайвандгари ҷон,
Туй дар чашми ман монандаи нур.
Туй фонуси роҳам то даме, ки,
Бимонам низ ман по бар лаби гур.**

Сумангули АСАДБЕК

Ба Машхура АЗИМОВА

Муаллима Машхура, Барои мо азиз аст. Хоксору меҳрубон аст, Муовини раис аст.

Ба Инобат НАБИЗОДА

Инобат Набизода, Бонуи боирода. Масъулиятшинос аст, Дар ҳама кор омода.

Ба Бозоргул САИДЗОДА

Саидзода Бозоргул, Бонуи ботаҳаммул, Бо забони тоҷикӣ, Хуш мекунад тақаллум.

Ба Сурайё АЛИЗОДА

Ализода Сурайё Бонуи боғурур аст, Дар ноҳия мегӯянд, Демократи зӯр аст.

Ба Миноятхон ҚАРШИЕВА

Ҷони занон амонат, Дар дасти ту Миноят. Ба ин амонати Ҳақ, Асло нақун хиёнат.

Ба Шарифгул АШУРОВА

Шарифгули бойгонӣ. Бонуи бовиқор аст, Ин хислати нек дар Ё, Аз Модар ёдгор аст.

Ба Малоҳат МУРОДОВА

Малоҳат Муродзода, Хоксору ботамиз аст. Бо ин хислати некаш, Дар дидаҳо азиз аст.

Ба Саёҳат САИДОВА

Саёҳати «Телеком», Ба ту дорем эҳтиром. Орзу дорем то охир, Бимонӣ ту нақўном.

Ба Муаллима МУСАЛЛАМ

Муаллима Мусаллам, Устоди устодон аст. Орзу дорем кай гӯяд, Нарҳи журнал арзон аст.

Ба Баргигул ТЕШАЕВА

Дар боғи Қасри фарҳанг, Ниҳолҳо кардаанд гул. Бо заҳмати шоёни Тешаева Баргигул

Ба Ҳусния ДУРМАНОВА ва Дилдора ИРКАБУЛОВА

Ҳуснияву Дилдора, Дармон бахшанд ба ҳар дард. Аммо ҳар ду метарсанд, Ин аз «сил»-у ӯ аз «қанд».

ГУЛЕ АЗ ГУЛИСТОНИ ВАХШОНЗАМИН

МУАРРИФИНОМА

Гулбахор Сармисоқова зодаи шаҳри Бохтар (Қўрғонтеппа) мебошад. Баъдан оилаи онҳо ба шаҳри Калининобод (ҳозира Леваканд) кўчида меояд ва Гулбахор дар мактаби №5 таълим гирифта, онро соли 1989 бомуваффақият хатм менамояд.

Солҳои 1989 - 1991 дар омӯзишгоҳи омӯзгори ноҳияи

Ленин (ҳозира Рӯдакӣ) ва солҳои 1991 - 1995 дар Донишкадаи давлатии санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода таҳсил намуда, соҳиби ихтисоси актёри драма ва кино мегардад.

Соли 1995 - 1998 дар театри вилоятии ба номи Ато Муҳаммадҷонови шаҳри Бохтар (Қўрғонтеппа) ба ҳайси ҳунарпеша фаъолияти меҳнатиашро оғоз менамояд.

Солҳои 1998 - 2000 омӯзгори

синфҳои ибтидоии мактаби деҳаи Пушинги ноҳияи Данғара ва солҳои 2000 - 2007 омӯзгори синфҳои ибтидоии муассисаи таҳсилоти ибтидоии №2-и шаҳри Леваканд (Сарбанд) шуда кор кардааст.

Солҳои 2007 - 2009 роҳбарии Маркази корҳои тарбиявии берузнамактабии шӯъбаи маориф ва солҳои 2009 - 2014 сарвари мактаби бачагонаи санъати шаҳри Леваканд (Сарбанд)-ро бар дӯш дошт.

Солҳои 2014 - 2016 дар лит-

сейи касбии саноати кимиёи шаҳри Леваканд ба ҳайси омӯзгор фаъолият намудааст.

Аз моҳи августи соли 2016 то ба имрӯз ба ҳайси саромӯзгори кафедраи педагогика, психологияи рушд ва рақобатшиносии Донишгоҳи давлатии Данғара кор мекунад.

Оиладор, соҳиби ду нафар фарзанд мебошад.

Мо аҳли эҷоди рӯзнама тасмим гирифтём, ки дар зер чанд чакдае аз эҷодиёти эшонро манзури хонандагон гардонем.

ВАТАН

Бо ту ман сарфарозам,
Хушбахту бениёзам.
Андар канори Меҳан,
Мефахраму менозам.

Модар - Ватан ту ҳастӣ,
Чун қону тан бароям.

Васфи туро сароям,
Эй нозанин диёрам.
Дар чашми ман ҳамеша,
Ҳастӣ ту чун баҳорам.

Модар - Ватан ту ҳастӣ,
Чун қону тан бароям.

ОҲИСТА-ОҲИСТА

Биё, биншин канорам,
ёри чон, оҳиста-оҳиста,
Биё бар гулшанам, сарви равон,
оҳиста-оҳиста.
Ба дил меҳри ту парвардам,
вале эй ғунҷаи хандон,
Ту гаштӣ чу баҳору ман хазон
оҳиста-оҳиста.
Шукуфон гардад ин кӯху даман
аз рӯи зебоат,
Баҳорон оӣ чун абрӯкамон,
оҳиста-оҳиста.
Шавам қурбони нозу чилваҳоят,
эй нигори ман,
Ҳаме номат бигирам бар забон,
оҳиста-оҳиста.
Надорат ҳеҷ кина ин дили пур
аз вафои ман,
Ки сӯят омадам, эй меҳрубон,
оҳиста-оҳиста.

БОРОНАКИ БАҲОРӢ

Имшаб ки борон борид,
Оби фаровон шорид.
Бар кӯху теплаву чар
Тундар басте ҳам зорид.

Борони найсон бибор,
Зеби баҳорон бибор.

Қумрию фохта акнун
Бар шохи бедии Маҷнун,
Хуб қиссахонӣ карда
Дар зери чархи гардун.

Борони найсон бибор,
Зеби баҳорон бибор.

Айёми фасли баҳор,
Дашту даман полазор.
Дар саҳрову лаби ҷу
Рӯида гулҳо қатор.

Борони найсон бибор,
Зеби баҳорон бибор.

Борони найсон хуш аст,
Фасли баҳорон хуш аст.
Дар коми кас, баҳорон,
Чукриву торон хуш аст.

Борони найсон бибор,
Зеби баҳорон бибор.

Боронаки баҳорӣ,
Ба дил хурсандӣ оӣ.
Рузу шабон биборӣ,
Дар мавсими баҳорӣ.

Аз тарси рӯбох,
Кашид ба дил «оҳ».
Бобои Барфӣ
Омад сари роҳ.

Мурғаки доно,
Мурғаки зебо.

Бигуфт таманно,
Мурғаки доно:
«Соли нав омад
Бар пиру барно».

Мурғаки доно,
Мурғаки зебо.

НАВРӢЗИ ДИЛАФРӢЗ

Гулу себарга мерӯяд дар ин айёми наврӯзӣ,
Биё бо ҳам ғазал хонем бо иқболу пирузӣ.
Зи анвори дурахшони тулӯи офтобиаш,
Бигашта оламе хандон чу гулу дорад дилафрӯзӣ.

НАВБАҲОРОН ОМАДА

Дилбаро, бархезу бингар навбаҳорон омада,
Бо гулу себаргаву савти ҳазорон омада.
Чашми дил бикшову бар зебоии олам нигар,
Ин ҳама файзу саҳо аз шукри Яздон омада.

ФАЛАКИ ҒАМБУНӢД

Сад дод зи дасти фалаки ғамбунӢд,
Аз рӯзи азал маро насиб аз ғам дод.
Рафта ба умедде, ки кушоям дари ӯ,
Афсӯс, ки ӯ дараш ба рӯям накушод.

ВАҲДАТ

Биё, бингар ту хуш симои Ваҳдат,
Ба ҳар чо чехраи зебои Ваҳдат.
Пур аз меҳру садоқат чоми дилҳо,
Бинӯшем соғари минои Ваҳдат.
Ба ҳам оем чун ёру бародар,
Даруни синаҳо маъвои Ваҳдат.
Чу гулзори шукуфта чехраи ёр,
Ду лаб чун ғунҷаи гӯёи Ваҳдат.
Худовандо, зи ту дорам таманно,
Ки монад ҷовидон дунёи Ваҳдат.

МОДАРИ МАН

Модари чонам зани солеҳа буд,
Модарам зебо чу як олиҳа буд.
Моҳихубон номашу қоматбаланд,
Меҳрубон бар одамони деҳа буд.

Ман туро дар хоб дидам, модарам,
Чехра чун Маҳтоб дидам, модарам.

Шуд чигарбанди ту андар зери хок,
Сӯхтию об гаштӣ, модарам.
Оҳи дилсӯзат ба гардун мерасид,
Оташи дилро накуштӣ, модарам.

Ман туро дар хоб дидам, модарам,
Чехра чун Маҳтоб дидам, модарам.

Пок мекард оби дида аз рухаш,
Сархаму бо дасти ларзон модарам.
Ғам даруни сина афзун дошт ӯ,
Аҳсанат хонам ҳазорон, модарам.

Ман туро дар хоб дидам, модарам,
Чехра чун Маҳтоб дидам, модарам.

Он ҳама панду насиҳатҳои ту,
Мерасад бар гӯши ман шому саҳар.
Қалби ман сӯзад ба ёди рӯи ту,
Қоматат бошад маро пеши назар.

Ман туро дар хоб дидам, модарам,
Чехра чун Маҳтоб дидам, модарам.

САВТУ ОҲАНГИ БАҲОРӢ

Гухар дар синаи санг аст,
Мароми зиндагӣ нанг аст.
Лабони ёр хушранг аст,
Баҳор ин савту оҳанг аст.

ВАСФИ ДОНИШҒОҶ

Донишғаҳи волора бин,
Дар чор сӯ гулҳора бин.
Ҳам гулруҳи барнора бин,
Ҳам арчаи зебора бин.

Ҳам манбаи дониш шуда,
Ҳам манзили хониш шуда.
Аз баҳри ҳар фарди Ватан,
Ҳам маскани ромиш шуда.

Боду ҳавояш форам аст,
Хоку Заминаш корам аст,
Аз баҳри моён ин замон
Обаш мисоли Замзам аст.

Дар рӯ ба рӯи хобгоҳ,
Пурчилва аст монанди Моҳ.
Толори зебоаш мудом
Неру бибашад ҳам рифоҳ.

Обод гардид ин макон,
Аз ғайрати Шоҳи замон,
Ҳам олиму донишварон
Шоданд аз ин раҳбарон.

ҒАМБОДАИ ДИЛ

Даруни синаам дил хона дорад,
Даруни дил басте ғам хона дорад.
Даруни синаи ғамхонаам дил,
Зи ғамбода ба каф паймона дорад.

БА ДИЛБАРИ ҚОЛИНБОФ

Дона-дона мересад,
Бе баҳона мересад.
Ёраки қолинбофам,
Мохирона мересад.

Чашмонаш пур аз ноз аст,
Пур аз нозу ниёз аст.
Ҳар як наҳи қолинаш
Гӯё, ки тори соз аст.

Қолин чу сабзаи тар,
Бо тасвири кабутар.
Гулҳои рангорангаш,
Хушнакхату муаттар.

Шона гирад ба дасташ,
Ба дасти гулпарасташ.
Рӯҳи кас тоза гардад
Аз ҳар суруди масташ.

Қолинҳо чун гули нор,
Қолибҳояш бешумор.
Боҳунар асту гулдаст,
Шогирдонаш ҳам бисёр.

Қолинҳояш мунаққаш,
Сурхияш ранги оташ.
Ҳам беҳтару босифат,
Ҳам арзон асту дилкаш.

ФАСЛИ БАҲОР

Фасли баҳорон,
Зи нав биомад.
Ба қалби моён,
Пайки нав омад.

Фасли баҳорон
Фасли баҳорон.

Зи баҳри киштан,
Бобои деҳқон
Дона бипошад,
Ба дашту майдон.

Фасли баҳорон,
Файзи баҳорон.

Шукуфта аз нав,
Гулҳои бодом.
Шавад баробар,
Субҳидаму шом.

Фасли баҳорон,
Файзи баҳорон.

Гулҳои наврӯз,
Файзи дилафрӯз.
Ба чашни наврӯз,
Ба ёри дилсӯз.

Фасли баҳорон,
Файзи баҳорон.

Эй ёри зебо,
Ҳастӣ дилоро.
Бихон суруде,
Ба маҳфили мо.

Фасли баҳорон,
Файзи баҳорон.

СОЛИ НАВ ОМАД

Таблак бизан рӯи бом
Набераҷони бобом,
Карнай навоз, Мардон,
Рақс кунанд Гуландом.

Чӣ хуш Соли нав омад,
Шодам, ки аз нав омад.

Духтараки чаканпӯш,
Ҳалқаи заррин ба гӯш.
Ваҳ, чӣ ҷамоле дорад,
Бо сурхии бари рӯш.

Чӣ хуш Соли нав омад,
Шодам, ки аз нав омад.

Барфак аз дар даромад,
Аҷаб базме сар омад.
Рӯи Замин шуд сафед,
Аз нав Соли нав омад.

Ёрон, Соли нав омад,
Шодам, ки аз нав омад.

Овозаро шунида,
Бобо аз кӯҳ хамида.
Борхалтааш пури бор,
Бар базми мо расида.

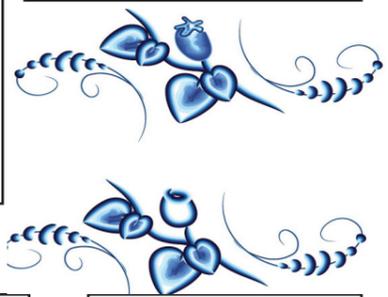
Гуфтем: «Соли нав омад,
Шодам, ки аз нав омад».

Тухфа гирифта якчанд,
Бачаҳо гашта хурсанд.
Кошки шавад бобарор
Соли нави дилписанд.

Акнун Соли нав омад,
Чӣ хуш аз дар даромад.

ПОСИ РАНҶИ МОДАР

Рӯзе, ки маро чу модарам зод,
Бо шири сафед болу пар дод.
Боре агарат кунам фаромӯш,
Сад лаънати халқ ба сарам бод.

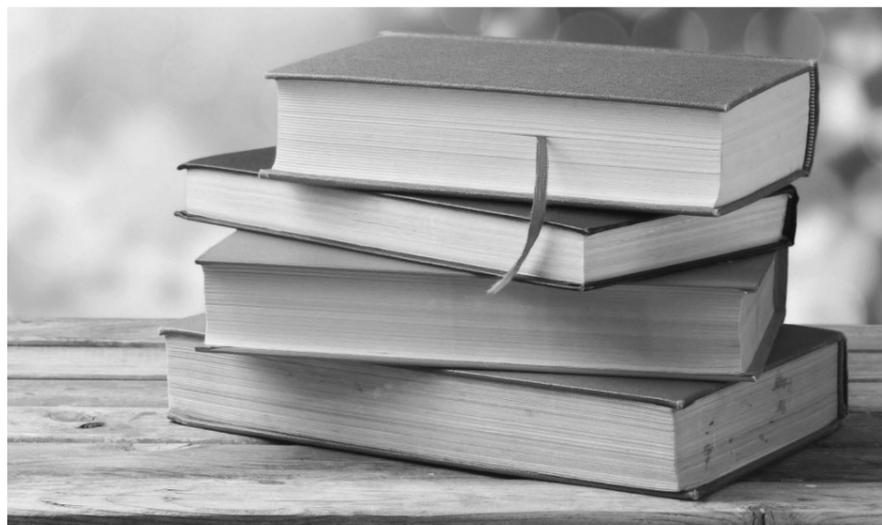

СКАНВОРД

			Матои сафеди майит	Беадад, беҳисоб	...Би-Синшабакаи радиои хориҷӣ	Лётчики моҳир	Ҳарфи арабӣ	"Баъди султони ... хушнамеояд маро"
			Илтиҳоби кӯрруда (тиб.)	Шаҳр дар ши-моли ИМА	Дар-корӣ, зарурӣ	Бадҷаҳлӣ		Азм, ирода
			... Сафина, сарояндаи рус		Ба чашми худ ди-дан	Гусфанд	Маълумоти ...	
Либос (китобӣ)	... Раҳимов, собиқ футбол-бози «Помир»	Олиҳаи зебӣ дар дини зардуштӣ	Таёқ	Қисми яроқи оташ-фишон	Агар Худо хоҳад		Нави-санда Садриддин ...	Маркази вилоят дар Украина
Пойтахти Венесуэла								Ҳам шаҳр ҳам до-нишгоҳ дар Англия
Автомобили рамзаи чор ҳалқа	Китоби Сино	Эмотсия		Шаҳраки кӯҳканон дар Суғд	Нотавонӣ, сустӣ	Муқобил-маъноии ношунаво		
			Яқҷояшавӣ, ара-лашкунӣ			Ҷаноби эронӣ		
Мошинчаи боркашони анборҳо	Забони сунъӣ					Моҳи дуоми тобистон		
Дарёи ... + дарёи Фурут (Бағраҷи дарёи Шат-ал-Араб)	Кӯтоҳшудаи номи Екатерина	Микки ... актёри амри-кой				800x10		
Си-роятӣ								
Номи пешинаи Иста-равшан	Хайр-хоҳ					Яроқи таркан-да, но-ринҷак		
			Либос бо по-йафзо-лаш	Ба чашм наменамояд	Мағоза дар Амрико	Покдо-мании зоҳирӣ	Осоиш-тағӣ, тинҷӣ	Но-ми ки-тоби Монӣ
			Давлати ҷазираӣ дар ҷану-би Осиё	... Чавес, собиқ пре-зиденти Венесуэла	Нидои мухли-сони футбол	Сураи Куръон	Чойи аз офтоб паноҳ	... Деол, ситораи кинои Ҳиндӣ
			Санҷиши хаттӣ дар мак-таб	... Кари-мова, сар-ояндаи эстрада		Хуш-қа-дам	Дарз-мол	
			Тамом, интиҳо					Яке аз аъзо
... шудан, ҳозир шудан	Ню-..., шаҳр дар Амри-ко			Хашароти хунмаке, ки дар тиб истифода мешавад	Шаҳр дар ҷазираи Сахалин		Маводи муҳаддир аз Ко-лумбия	Зараф-шон, Ҳисор
Хӯро-ки саҳар	Мун-кар ва ...		Ноду-руст	Мӯҳраи нард		Садои зоғ		
			Тамгаи киштиҳои кайҳонии СССР					
Сипос ва са-но	Пеш аз па-гоҳ	Номи мар-дона, «яго-на» (арабӣ)	... ва Шодӣ (театр)	Вобаста, роҷеъ, дар ху-сус	Синте-затори ҷопонӣ	Даниэл ..., му-аллифи "Ро-бинзон Крузо"		
				... ву ишо-ра				
Бонг, са-до			Рафиқи духтар		Кушода (лаҳҷавӣ)	Қасри амири Бухоро		
		Пойтахти Бошқирдис-тони ФР			У дар ҷубу санг нақш ме-канад			

ХУШТАР ЗИ КИТОБ ДАР ҶАҶОН, ЁРЕ НЕСТ!

**Аниси кунхи танҳой китоб аст.
Фуреии субҳи доной китоб аст.**

Китоб аст, ки ба мо нуру сафо мебахшад. Китоб аст, ки моро ба ҷаҳониён мепайвандад. Китоб аст, ки таърихи куҳанбунёди моро зинда нигоҳ медорад.

Китоб имрӯзу фардоро ба ҳам пайванд месозад. Китоб ба таълиму тарбияи мо мусоидат мекунад. Китоб ёру ғамхор, дӯсти вафодори мост.

**Хуштар зи китоб дар ҷаҳон ёре нест,
Дар иамкадаву замона ғамхоре нест.
Ҷар лаҳза аз е ба гӯшаи танҳой,
Сад роҳат асту ҳаргиз озоре нест.**

Маҳз тавасути китоб мо кӣ будани худро мефаҳмам ва ба он мефаҳрем, кӣ чӣ қадар олимону орифон доштем, ки барои мо ин гуна ганҷи беандоза гаронро ба мерос гузоштаанд.

Гузаштагони мо чӣ қадар заҳматҳо кашидаанд, то ки насли баъдина аз ҳама чиз огоҳӣ дошта бошанд.

Сарчашмаи ҳамаи ин китобу илму фан маҳз, китобҳои осмонӣ ҳастанд.

Пас аз ин бармеояд, ки ҳамаи сирри ниҳонро мо метавонем аз китоб дарёбем.

Биёед, китобхон бошем, вақти қиммати худро ба ҳар кори беҳуда сарф нанамоем, дар ҷустуҷӯи илму дониш бошем. Аз ашъори гузаштагон бохабар бошем.

Онҳо пайваста дар пайи илму дониш буданд, моро таъкид сохтаанд, ки китоб хонед, хирад андӯзед, хунар аз худ кунед, ки хунарро бузургони мо «давлати поянда ва чашмаи зоянда» гуфтаанд.

Хондани китоб ба кас илҳами тоза мебахшаду онро аз гузаштаву имрӯзаву оянда огоҳ месозад. Вале дар ҷаҳони имрӯза, чун техникаву технология зиёд гардидааст, хондани китоб ба дараҷае коста гардидааст, ки то ҳатто хонандагони муассисаҳои тахсилоти миёнаи умумӣ низ китобҳои дарсиро варақгардон намекунанд, ҳол он ки имрӯз, чӣ қадар китобхоро маводҳои нав ба нав чоп мегарданд. Ба ғайр аз китобҳои дарсӣ дар

китобхонаҳои кишварамон китобҳои зиёди бадеи ҳастанд, ки бояд хонда шаванд, вале аксаран ин китобхонаҳо хонандаи худро пайдо намекунанд.

Дар вақтҳои пеш ҳатто мактаб ҳам набуд. Чуноне ки мо аз китоби зиндагиномаи бузургоне чун Рудакӣ, Сино, Ҷофиз, Ҷомӣ медонем, онҳо ҳатто озодона наметавонишанд таҳсили илм намоянд. Вале ба ин нигоҳ накарда, онҳо китоб мехонданд, ҳамеша дар ҷустуҷӯи илму дониш буданд ва имрӯз дар ҷаҳон осори гаронбаҳои ин орифон муаррифгари адабиёт, фарҳанг, санъат ва маданияти мардуми Шарқ гардидааст.

Вале чаро ҷавонони имрӯза бо ин гуна озодиву ободиву пешрафтӣ рӯй ба китоб намеоваранд ва ба ҳар гуна корҳои ношоиста даст мезананд?

**Биёед эй рафиқон дарс хонем,
Ба бекориву нодонӣ намонем.
Ба олам ҳар касе бекор гардад,
Ба чашми аҳли олам хор гардад.**

Барои он ки ҳар инсон азиз бошад онро дар ҷомеа чун шахсият шуморанд, ба ӯ зарур аст, ки китобхон бошад, дар пайи илму дониш бошад.

Ҳатто Пешвои муаззами миллат низ ба китоб рӯй оварда, онро барои мо чунин муаррифи месозад: - «Китоб аст, ки бо нури донишу маърифат роҳи мардумро равшан сохта, боиси ҳастиву пойдорӣ миллат, таърих, забон, адабиёт ва фарҳанг гардидааст».

«Китоб аст, ки таърихи куҳанбунёди мо ганҷинаҳои тамаддуни башарӣ, дурдонаҳои назми ҳазорсолаи мо, дostonҳо ва илму дониши даврони бостонӣ, хираду заковати наслҳо ва халқоро зинда нигоҳ медорад».

Ва баргузор намудани озмуни «Фурӯғи субҳи доной...» низ як иқдоми хеле наҷибу саривақтӣ мебошад, ки дар китобхон гардидани мардум мусоидат менамояд.

«Бешкент»

ЗОДРҶЗ МУБОРАК!

Абдувоҳиди дӯструяк! Шуморо бо фарорасии мавлуди ҳуҷастаатон самимона таҳният меғуем. Бароятон, қабл аз ҳама умри дарози беҳазон, толеи баланд ва хушбахтии ҷовидонаро таманно дорем.

Бигузур ҳамеша зебою кушодаҷеҳра, саломату дилписанд бимонед.

Аз даргоҳи Офаридгор талаб менамоем, ки ҳамеша шуморо саодатманду нерӯманд ва толеъбаланду фараҳманд дар паноҳаш нигоҳ дорад.

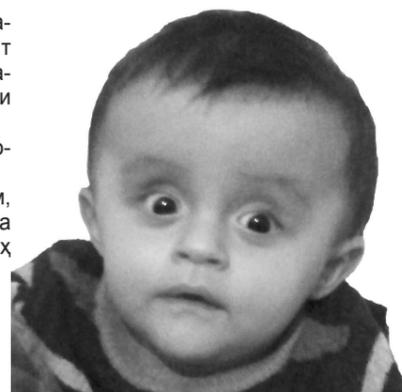
Мо, ҳама, шуморо дӯст медорем.

Ниғаҳбонат Худо бошад,

Паноҳат Мустафо бошад.

Ҷабибат чилди Қуръону,

Ҷаётат босафо бошад..

Бо табрикоти самимӣ: Бибият Розия Нурова, модарат Мисрия, падарат Сабоҳуддин, холаат Ямина ва тағоят Худоёр.

ПЕШГИРИИ БЕМОРИҶОИ СИРОЯТӢ - КАФОЛАТИ САЛОМАТӢ

Барои пешгирии бемории ВНМО, ин вабои аср, ки боиси Бҳалокати ҳазорон одамон дар рӯи олам мегардад, дар ҳама ҷо, аз он ҷумла дар ноҳияи Носири Хусрав тадбири чораҳои мушаххас андешида мешавад.

Боиси таассуф аст, ки то ҳол дар ҷаҳон барои табобати пурраи ин беморӣ ягон доруе кашф нашудааст. Вале он маводи зидди витровирусие, ки имрӯз дар саросари олам, аз он ҷумла дар Тоҷикистон, мавҷуд ва мавриди истифода қарор дорад, барои паст кардани сатҳи зиёди вирус дар организм мусоидат мекунад ва шахси сироятёфта метавонад, ба қадре табобат ёбад, ки боз солҳои тӯлонӣ зиндагӣ кунад.

Мавриди зикр аст, ки дар ноҳияи нисбати соли-2018 дар соли-2019 теъдоди сироятёфтагон зиёд шудаанд. Дар ноҳия дар маҷмуъ то имрӯз 21- нафар сироятёфта ба қайд гирифта шудааст, ки аз ин миқдор 3 нафарашон фавтидаанд.

Солҳои охир сироятшавӣ ба ВНМО (Вируси норасоии масунити одам)-БГНМ (Бемории пайдошудаи норасоии одам) бо роҳи алоқаи чинӣ бештар ба қайд гирифта шудааст.

Дар соли 2018-ум 2-нафар сироятшуда 1-нафар мард ва 1-нафар зан ба қайд гирифта шудааст, ки инҳо бо роҳи алоқаи чинӣ ба ВНМО-БГНМ гирифтور шудаанд.

Дар соли сипаришуда 4-нафар си-

роятшуда ба қайд гирифта шудааст, ки аз инҳо 2-нафарашон мард ва 2-нафарашон занмебошанд, ки ҳам бо роҳи алоқаи чинӣ ба ВНМО-БГНМ гирифтور шудаанд.

Аз моҳи январӣ соли-2020 то ин ҷониб сироятшудагон дар маркази ВНМО-и ноҳия ба қайд гирифта нашудааст.

Ба таваҷҷуҳи шаҳрвандон мерасонем, ки сироят шудани ин ё он шахсро фақат таҳлили хун метавонад муайян кунад. Шахси сироятшуда то даме ки маводи хуни худро аз ташхис барои дарёфти ВНМО-БГНМ нагузаронад, солҳо метавонад дигаронро сироят кунад ва чандин оилахоро бадбахт созад.

Ба мақсад мувофиқ мебуд агар ҳар як шаҳрванд ё худ шахсони ба муҳочирати меҳнатӣ дар як сол як маротиба аз ташхиси ВНМО мегузаштанду аз вазъи саломати худ воқиф гардида, хешу табор ва ё шахсони дигари солимно аз мубтало гардидан ба ин вируси наслкуш ва хатарзо эмин нигоҳ медоштанд.

**Низомиддин ОДИНАЕВ,
Директори маркази ВНМО-и
ноҳияи Носири Хусрав**

«Бешкент»

Муассис: Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Носири Хусрав

Рӯзнома дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон 25 февралӣ соли 2019, таҳти №128/РЗ-97 ба қайд гирифта шудааст.

Наشري ба хотири гуногундешӣ низ мавод ба таъбирасонад ва идораи рӯзнома метавонад ба мухтавои он ҳамфикр набошад.

Дастхат ва суратҳо ба муаллифон баргардонда намешаванд.

Ҷайати таҳририя:

Сармуҳаррир: Сумангул АСАДБЕКОВА

Котиби масъул: Хушрӯзи МУЛОАСЕН

Мудири шӯба: Амриддин ВАЗИРОВ

Хабарнигор: Замира БУТАЕВА

Саҳифабанд: Рустам САФАРОВ

Рӯзнома дар ҶСК Матбаа-и Қўрғонтеппа бо теъдоди 620 нусха ба таъбирасонад.

Супориши рақамӣ: _____

Нишонӣ: шаҳраки Баҳор, кўчаи Исмоили Сомонӣ, ошёнаи дувуми Қасри фарҳанг.
тел: 8(3258) 2-21-64
E-mail: n.husrav@mail.ru